

quam non admittantur, salva et libera remanente fundatorum pietate ad amplius assignandum.

II. Ubi novum legatum in favorem Ecclesiæ institui, aut quilibet eidem legitimo quovis titulo, vel ad reparanda damna ipsi præteritis temporibus illata, reddi contingat, confestim ecclesiarum rectores rem ad Episcopum deferant, ut quemadmodum se gerere debeant, ad normam sacrorum canonum, et in Ecclesiæ utilitatem decernat.

III. Nulla in posterum suscipiantur perpetua, vel ad longum tempus Missarum onera, absque Episcopi approbatione (1). Quæ jam recepta fuere, in tabella, quæ in sacristia pendeat, describantur, et descripta fidelissime adimpleantur (2). Nec quisquam præsumat privata auctoritate Missarum numerum inminuere, etsi redditus fundationis, absque culpa, detrimentum susceperint; piorum enim onerum reductiones, ex canonicis causis concedere, ad Apostolicam Sedem unice spectat, vel ad Episcopum Apostolicis facultatibus munitum (3).

IV. Si vero contigerit ab aliquo notum fieri propositum fundandi Cappellaniam, seu annuam functionem, vel alia hujusmodi, ad Episcopum referatur, ut provideat de modo fundationem exequendi justa canones, et leges quoque civiles, ne ex harum præscripto, vel prohibitione bona immobilia perpetuo obligandi, aliquid detrimenti patiat.

V. De quacumque fundatione duplex conficiatur instrumentum, quorum unum in tabulario curiæ episcopalis, alterum in archivio Ecclesiæ ad quam spectet, conservetur.

VI. Oportet quam primum devenire ad plenam executionem Conventionis solemniter initæ circa antiquas cappellanas familiares, ut ex fundo proveniente ex commutatione bonorum immobilium cum inscriptionibus debiti publici, et onerum redemptionem, novæ instituantur capellaniæ, et augeatur numerus sacerdotum, qui in parochorum auxilium veniant. Episcopi ad hoc negotium celerius perficiendum regulas statuunt ad normam ipsius conventionis.

VII. Si omnes, quibus incumbit onera pia persolvere super bona sua fundata, moneantur a parochis, ut ad normam præfatæ conventionis studeant ea redimere, conscientiæ consulentes, et bona liberantes. Doceantur tamen hanc redemptionem non nisi in ecclesiastica Curia fieri posse, unde si a civili potestate eam postulant et obtinent, nullo modo liberi remanebunt in conscientia, quamvis Ecclesia cohibeatur, ne ad adimplerionem eos obligare possit. De obligatione pa-

(1) Dec. Urban. VII 21 Jun. 1625. Inocent. XII, Const. *Nuper* 23 Nov. 1697.

(2) Id. Id.

(3) Cap. *Quia contingit* de Relig. Dom. in Clement. Decret. et Const. citat.

riter moneantur, qui, certo scientes onera fundis suis imposita, adimplere ea detrectant vel negligunt, eo quod in foro civili constringi nequeunt, cum in expoliatione Ecclesiæ documenta probatoria perierint. Conscientiæ suæ consulant, timeantque Deum, qui cordis et renum scrutator est, et justitiæ vindex.

DE HUIUS CONCILII DECRETIS.

TITULUS UNICUS.

I. Omnia et singula quæ, adjuvante Deo, votisque concordibus, in hoc provinciali Concilio sancita et decreta fuerunt, obsequentissimo, quo debemus, animo, iudicio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, omnium ecclesiarum Matris et Magistræ, recognoscenda, emendanda et corrigenda humiliter subjicimus, ad Domini Jesu Christi honorem et gloriam, et Ecclesiæ suæ salutem et dignitatem.

II. Cum vero vim obligandi nulla constitutio possit obtinere, nisi promulgetur, decernimus, ut postquam a Sancta Sede recognita fuerint, typis edantur, ab unoquoque Antistite in Diœcesana Synodo, intra sex menses celebranda, publicentur, et duobus ab hac publicatione mensibus exactis, omnes decretis iisdem se obstringi sciant. Si vero gravi de causa impediretur in aliqua Diœcesi synodi adunatio, Episcopi erit, absque ea, publicationem facere, modo et forma quæ oportunior videatur.

III. Si de Decretorum sensu ullum umquam exortum fuerit prudens dubium, vel gravis in alicujus executione difficultas, ejus declarationem, vel solutionem Metropolitanò reservatam volumus, usque dum alia Provincialis Synodus habeatur, salva tamen semper Sedis Apostolicæ auctoritate.

Quæ omnia et singula nos omnes consentientes et definientes subscribimus, Vallisoleti die prima Augusti, Octava Sancti Jacobi Hispaniarum Patroni, anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo septimo.

† Benedictus, Archiepiscopus Vallisoletanus.—† Antonius, Episcopus Segoviensis.—† Raymundus, Episcopus Electus Abulensis.—† Thomas, Episcopus Zamorensis.—† Fr. Thomas, Episcopus Salmantinus.—† Joseph Thomas, Episcopus Philippopolitanus, Administrator Apostolicus Civitatis.—† Joannes, Episcopus Asturicensis.—Ludovicus González, Vicarius Capitularis Abulensis.

ACTA POST CONCILIUM.

CERTAMEN

abierto por los RR. Padres del Concilio Provincial de Valladolid, año de 1887, con el objeto de promover los estudios eclesiásticos en España.

1.º El Certámen versará sobre los libros de texto de las asignaturas que se cursan en los Seminarios.

2.º Se dá un plazo de tres años, á fin de presentarlos al próximo Concilio de la Provincia. De no celebrarse éste en tiempo normal, los Obispos nombrarán los jurados para el día 31 de Diciembre de 1890, los cuales, deberán publicar su dictámen para 1.º de Marzo de 1891.

3.º El premio de los libros elegidos consistirá en publicar los inéditos y adoptarlos de texto en todos los Seminarios de la provincia eclesiástica por diez años á lo menos. Deducidos los gastos de impresion, todo el valor restante de la edicion hecha, y siempre la propiedad literaria, será del autor laureado.

Habrá accésit á los premios, remunerados por un Diploma y las consideraciones que su trabajo merezca desde luego á los Prelados.

CONDICIONES.

1.ª Solo podrán optar á los premios los Clérigos Españoles, seculares ó regulares.

2.ª Las obras han de ser lo más acomodadas á las necesidades de los Seminarios, recomendables por su mérito doctrinal y exposicion didáctica.

3.ª Todas ellas han de estar escritas en latin fluido y claro, excepto las de Matemáticas, Física, Historia Natural, Geografía y Literatura Española. La Gramática latina y la Retórica podrán presentarse en castellano, ó mejor, parte en castellano, parte en latin.

4.ª La Filosofía ha de estribar en la doctrina del Angélico Doctor y comprender la Lógica, Metafísica general y particular. La Ética ó Jus naturale podrá escribirse por separado, pero se apreciará favorablemente la circunstancia de ser uno el autor de todos estos tratados.

5.ª Se considerarán más estimables los textos de Matemáticas y Ciencias naturales, que sin darse á largos estudios de cálculo, ofrezcan la ciencia útil á los eclesiásticos con claridad, y al propio tiempo con la concision y brevedad posibles.

6.ª La Teologia Dogmática ha de seguir la escuela Salmantina de las doctrinas de S. Agustín y Sto. Tomás de Aquino, y estar dispuesta para explicarse en tres cursos. Los *Lugares Teológicos* podrán presentarse por separado, pero será preferible la obra que lo abarque todo, y así completada, deberá disponerse para estudiarse en cuatro años.

El curso teológico ha de concretarse más á la exposicion y defensa del dogma, que á la de cuestiones escolásticas, mayormente poco trascendentales; más á la resolucion de las objeciones modernas, que á la refutacion de herejías hoy casi olvidadas; mas la sóbria dilucidacion de las cuestiones escolásticas importantes diestramente enlazada con la doctrina general, distinguiendo bien la parte dogmática de las opiniones teológicas, será oportuna y aun necesaria en dicho curso.

7.ª La Teología Moral, sobre la claridad y concision de sus principios y resoluciones del texto, ha de llevar por via de apéndice una copia de *casus conscientiae* de los puntos de cada tratado, más complejos é intrincados, resueltos analíticamente, citando los principios y leyes morales.

El tratado de *Justitia et Jure* ha de ser completado con notas ó ampliaciones del derecho civil español; y en general ha de exponerse la disciplina española, siempre que venga al caso, indicando v. gr. tocante al ayuno y otros puntos las costumbres más ó menos generales de nuestra pátria.

8.ª El Derecho Canónico y la Disciplina eclesiástica han de adicionarse, bien en el texto, bien en apéndices ó por separado, con la parte correspondiente del derecho pátrio y la disciplina especial de España.

9.ª Podrán presentarse al Certámen las obras publicadas, pero serán preferidas las inéditas.

10.ª No se premiarán sino las obras de valor absoluto y que en realidad merezcan señalarse de texto.

11.ª Las obras habrán de entregarse á la Secretaria del Arzobispado de Valladolid antes de las doce del día 30 de Noviembre de 1890, y tanto para las obras filosóficas como teológicas, no será condicion precisa presentarlas con todos sus tratados, pero sí de forma que los presentados sean la mayor parte, y la parte restante puede terminarse para 1.º de Octubre de 1891.

12.ª En cualquiera duda que ocurriere, tanto los Jurados como los Autores habrán de someterse completamente al dictámen del Sr. Arzobispo de Valladolid, y en su falta al del Obispo más antiguo de la Provincia.

Valladolid 2 de Agosto de 1887.—† BENITO, ARZOBISPO DE VALLADOLID.

PRECES

Smo. Dño. Leoni XIII oblatæ pro elevatione Festi Sacratissimi Cordis Jesu ad ritum superiorem.

Beatissime Pater:

Concilium provinciale Vallisoletanum, quod, Deo auxiliante, feliciter celebratum est, primus videtur esse fructus consecrationis totius provincie Sacratissimo Cordi Jesu, juxta sepulchrum Sanctæ Virginis Teresiæ, patronæ nostræ, anno præcedenti peractæ. In eadem namque consecrationis die, statim ac Venerabilibus Fratribus Comprovincialibus de Concilii habendi proposito verbum feci, omnes, una voce plaudentes, tantum opus quam primum perficere statuerunt.

Consummata ergo actione Synodali, dum in archiepiscopalem domum processionaliter cum clero, innumero comitante populo, regressi sumus, et in communi Deo gratias pro tam insigni beneficio gaudentes agebamus, in memoriam revocantes quod in die præfatæ consecrationis initium sumpsit opus tam sanctum, tam utile, imo tam necessarium, quo in Hispania nostra instaurata est antiqua et canonica Conciliorum provincialium disciplina a sæculo et amplius interrupta et impedita, quin nec minima nobis opponeretur difficultas, a Sacratissimo Corde hanc gratiam obtinuisse jure merito censuimus. Unde summopere desiderantes, ut pro collato dono debitæ gratiarum actiones perpetuo in provincia rependantur, et ut cultus ipsius Smi. Cordis, ubique jam vicens, augeatur, ut oportet, in ea ubi primum et miro modo exordium habuit sæculo præcedenti, et unde in universam Hispaniam propagatus fuit, unanimes decrevimus Sanctitatem Vestram enixe exorare, ut dignetur provincie nostræ tribuere sub ritu primæ classis celebrare Festum Sacratissimi Cordis, quod jam ritum secundæ classis obtinet in Hispania.

Votum fratrum comprovincialium, eorum et proprio meo nomine, exponens, humillimum me profiteor Sanctitatis vestræ filium ac servum.—*Beatissime Pater.*—† BENEDICTUS ARCHIEPISCOPOS VALLISOLETANUS.—Vallisoleti 2 Augusti 1887.

VALLISOLETANA.

Quo cultus Sacratissimi Cordis Jesu adaugeatur, votisque satisfiat tum Rmorum. Antistitum, tum Cleri et populi totius Ecclesiasticæ Provincie Vallisoletanæ, Rmus. Dnus. Benedictus Sanz et Forés hodiernus Archiepiscopus Vallisoletanus, a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII humillimis

precibus efflagitavit, ut Festum ipsius Sacratissimi Cordis a ritu duplici secundæ classis, quo in eadem Provincia jam gaudet, amodo ad Duplex primæ classis elevare dignaretur. Sanctitas porro sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, tantummodo indulgere dignata est, ut Festum Sacri Cordis Jesu a Clero totius Ecclesiasticæ Provincie Vallisoletanæ, tam Sæculari, quam Regulari, Diocesanis Kalendaris utente, sub eodem ritu duplici secundæ classis etiam cum Octava in posterum recoli valeat, cum Lectionibus infra eandem Octavam, uti in Supplemento ad Octavarium Romanum typis cuso Eq. Friderici Pustet Ratisbonæ anno 1833: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 14 Septembris 1887.—*PRO EMO. ET RMO. DNO. CARD. D. BARTOLINIO S. R. C. PRÆFECTO.*—A. CARD. SERAFINI.—L. ✠ S.

PRECES

pro Beatificatione Ven. Joannis de Avila.

Beatissime Pater:

Inter magni nominis viros qui, sæculo decimo sexto durante, Hispaniam nostram illustrarunt, et ubique et ab omnibus in laudibus habentur, non mediocri fama gaudet Ven. Joannes de Avila, Sacerdos sæcularis, qui virtute et sapientia insignis, apostolico zelo incensus, Dei gloriam, Cleri, populi que sanctificationem verbo et exemplo promovere constantissime studuit.

In vita et post mortem sanctitatis fama præcellens, statim ac e vivis sublatus fuit, ipsius domus a fidelibus conversa est in publicum oratorium Bmæ. Virgini Mariæ dicatum, ne præclarissimi viri periret memoria, neque profanis usibus inserviret locus, ubi tot emicuerunt virtutes, totque in omnium proventum prodire scripta spiritu Dei plena: Servum Dei laudibus extulerunt alii non pauci sanctitate fulgentes: ejus opera et virtutes a Benedicto XIV probatæ et exaltatæ fuere; et ab omnibus exoptata est, atque a Regibus Philippo V et Ferdinando VI expetita ipsius in Beatorum albo adscriptio, præsertim ex quo mirabilia operatus est Deus per fidelissimi servi sui invocationem. Unde tam Ordinarius, quam Apostolicus processus instructi fuere ad heroicas illius virtutes et miracula comprobanda, qui suum finem jam attingere videntur.

Nos vero, *Beatissime Pater*, qui in Provinciali Concilio aggregati sumus ad fidem populi nostri tuendam ac fovendam, moresque ad normam christianæ justitiæ componendos, et ad Cleri in virtute, scientia et zelo perfectionem pro viribus procurandam, summopere cupimus Venerabilem Sacerdotem Joannem supremo honore donatum videre, ut in exemplum sit omnibus de Clero, et, his difficillimis temporibus, tam ipsi quam fideli populo, illum ab Ecclesia honorificatum invocanti, adjutor et protector existat.

Supplices, igitur, preces Sanctitati Vestræ exhibere statuimus, ut pro ardentissimo et mirabili studio quo Clerum in vera scientia ac sanctitate informandum et populos in catholica doctrina, quæ temporalem æternamque

felicitatem comparat, imbuendos adlaborat, dignetur suprema auctoritate sua apostolica, quam primum in Beatorum albo Venerabilem Joannem inscribere.

Utinam, omnibus jam ad juris tramitem peractis in proxima faustissima occasione Sacerdotalis Jubilæi Sanctitatis Vestræ, quem universus orbis lætabundus celebrari intendit, inter alios Cœlites qui Beatificationis et Canonizationis gloria exaltabuntur, daretur Hispaniæ nostræ hunc quoque præclarissimum ipsius decus publice venerari.

Hoc ex animo optantes, hoc humiliter enixeque efflagitantes, Beatissime Pater, Sanctitatis vestre pedes deosculamur humillimi et obsequentissimi filii.

† BENEDICTUS, Archiepiscopus Vallisoletanus.—† ANTONIUS, Episcopus Segoviensis.—† RAYMUNDUS, Episcopus electus Abulensis.—† FR THOMAS, Episcopus Salmantini.—† JOSEPH THOMAS, Episcopus Philipopolitanus, Admor. Appcus. Civitaten.—† JOANNES, Episcopus Asturicensis.—LUDOVICUS GONZALEZ, Vicarius Capitularis Abulensis.

Vallisoleti 2 Augusti 1887.

PRECES

pro aprobanda Kalendarii Provincialis reformatione, et Officiorum concessione obtinenda.

I.

Beatissime Pater: In Provinciali Concilio Vallisoletano, anno superiori habito, Patres ipsius infrascripto Archiepiscopo demandarunt, ut in examen revocans Diœceseon Kalendaria, ea reformare ad normam illius quod pro Metropoli anno 1882 approbatum fuit a Sacra Rit. Congregatione, ita ut, quoad fieri possit, unus et idem sit ordo divini officii persolvendi in universa Provincia.

Hinc operi sedulo incumbens orator, Kalendarium ordinavit ex universali Ecclesiæ, ex illo Hispaniæ, et ex festis quæ in nonnullis Provinciæ Diœcesibus celebrantur, et opportunum visum fuit Episcopis ut ad omnes extendantur. Kalendarium ita dispositum placuit Patribus, et auditis Cathedralium Capitulis, voluerunt, ut tam proprio quam ipsorum nomine, approbationem illius a S. V. impleret, supposita benigna concessione sequentium postulorum, juxta quæ fuit ordinatum.

I. Ut in universa Provincia supprimantur octavæ festorum secundæ classis pro Hispania concessæ, videlicet, S. Vincentii Lev. et Mart., S. Ildephonsi Episc. et Conf. (Diœcesi Zamorensi excepta, quæ a jure eam celebrare tenetur, utpote Patroni principalis) S. Juliani Episc. et Conf., S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ, et S. Angeli Regni Custodis, quæ jam suppressæ fuerunt in hac Metropolitana, et in non paucis Hispaniæ Diœcesibus. Similiter octava Visitationis B. Mariæ Virg., quæ in tribus Provinciæ Diœcesibus ex consuetudine celebratur.

II. Ut ad unum reducantur officia Sanctorum Cæciliæ, Torquati, Secundi, Indaletii, et Euphrasii Epp. et Mm., qui a B. Petro Apostolorum Principe

ordinati et in Hispaniam missi fuerunt ad prædicandum Evangelium, atque sub titulo: *In festo Ss. Torquali, Cæciliæ, Secundi, et Soc., Epp. Mm., dupl. maj.* celebretur die 21 Maji. Ita ex antiquo fit in Cæsaraugustana Ecclesia, aliisque postea concessum fuit, et etiam Vallisoletanæ. Abulensis vero quæ S. Secundum Patronum veneratur, retinebit peculiare ipsius festum et officium cum octava.

III. Ut pariter ad unum reducantur officia, quæ diversis diebus in Diœcesibus celebrantur ratione Reliquiæ alicujus Sancti, uti concessum fuit Vallisoletanæ et Abulensi, atque ut ritu *duplici majori*, et officio pro aliquibus locis approbato, celebretur die 6 Novembris, ut in Vallisoletana.

IV. Ut ad omnes Provinciæ Diœceses extendantur officia sequentia, pro aliquibus locis approbata, quæ jam Vallisoletanæ, aliisque in Hispania concessa fuere, scilicet, Instrumentorem Passionis D. N. J. C., Maternitatis, et Puritatis B. M. V. (cum indulto ea transferendi, juxta Rubricas et S. R. C. Decreta, si impediatur) Smi. Redemptoris, Commemorationis omnium Ss. Romanorum Pontificum, S. Blasii Ep. et M., Beatæ Julianæ Cornel. Virg., S. Benedicti Josephi Labre, Conf., S. Joannis Bapt. de Rubeis, Conf., S. Rochi, Conf., S. Petri Arbues, Mart., Beatæ Margaritæ Mariæ de Alacoque, Virg., et S. Stanislai de Kostka, Conf.

V. Ut universæ Provinciæ tribuatur indultum recitandi sub ritu *dup. maj.* officium S. Alphonsi Rodriguez Conf., nuper Sanctorum albo adscripti, quod jam antea concessum fuerat Diœcesi Segoviensi, in qua natus fuit; necnon B. Alphonsi de Orozco Conf., Abulæ oriundi, cujus corpus Vallisoleti veneratur, quique tam ibi, quam Salmantica virtutibus et predicatione enituit. Hujus Beati Officium in Vallisoletana et Abulensi Diœcesibus celebratur ex indulto Apostolico.

VI. Ut ad ritum 2.^a classis eleventur in Provincia: 1.º Festum Septem Dolorum B. M. V., feria VI post Dominicam Passionis, ne aliquando ab aliis officiis impediatur omnino, uti concessum fuit jam Diœcesibus Salmantina, Segoviensi et Zamorensi. 2.º Festum B. M. V. de Monte Carmelo, sicut datum fuit Vallisoletanæ, Civitateni et Salmantina, aliisque, extra Provinciam. 3.º Festum Transverberationis S. Teresiæ a Jesu, Provinciæ Patronæ, sicut ex indulto apostolico habetur in Salmantina et Civitateni.

VII. Peroptantes Episcopi et Capitula ut in universa Provincia dignius honorentur Patroni Diœceseon, qui potiori ritu non gaudent in Breviario, necnon præclarissimi sancti qui illam illustrarunt, postulant ut *ritu duplici majori* donentur S. Petrus Regalatus Conf. Patronus Vallisoletanus, S. Thuribius de Liebana Ep. et Conf. Patronus Asturicensis, S. Joannes a S. Facundo Conf. Patronus Salmantini, S. Fructus Conf. Patronus Segoviensis, S. Thuribius a Mogrovejo Ep. et Conf., S. Thomas a Villanova Ep. et Conf., et S. Vincentius Ferrerius Conf., qui nostris in Diœcesibus virtutibus et predicatione floruerunt, atque magnalia fecerunt, quique aliis in Diœcesibus hoc vel potiori ritu potiuntur. Denique S. Joannes Nepomucenus Mart., uti jam Vallisoletanæ, aliisque concessum fuit,

VIII. Peroptant similiter ut Provinciæ indulgeatur recitare officia propria Ss. Petri Regalati, Thomæ a Villanova, Vicentii Ferrerii, et Joannis Nepomuceni, sicut de primo Vallisoletanæ Metropoli, de secundo et tertio Valentianæ, Toletanæ, Matritensi, aliisque datum fuit, ac de quarto huic Vallisoletanæ et Legionensi. In Officio tamen S. Thomæ a Villanova retinere oportebit lectionis 2. Nocturni quæ habentur in Breviario, nam quæ in proprio leguntur, divisam habent historiam inter festum et octavam.

IX. Ut in Calendario Provinciæ inscribatur die 24 Maji *Festum B. M. V. Auxil. Christianorum* cum officio pro aliquibus locis approbato.

X. Quum non tantum Cathedralis, sed etiam aliæ quamplures sint in Diocesis ecclesiæ consecratæ, uno eodemque die celebretur in unaquaque *Anniversarium Dedicacionis Ecclesiæ Cathedralis et aliarum Dioceseos* cum octava.

XI. Præter omnia prædicta, quæ ad optatam uniformitatem, et ad cultus splendorem spectant, unaquæque Diocesis retineat officia Titularis Ecclesiæ Cathedralis, cæteraque ipsis peculiaria, uti *Vallisoleтана* festa B. M. V. de Sacrario, et S. Francisci a S. Michaeli Mart., *Abulensis* Translationis S. Secundi Patroni ejusdem, et Ss. Vicentii, Sabinæ, et Christetæ Mm., *Asturicensis* S. Marthæ V. et M., *Salmantina* Ss. Quinque Martyrum Salmaticensium, *Zamorenensis* Inventionis S. Ildephonsi, S. Atilani ejusdem Episcopi, et alia similiter ipsis, cæterisque speciali modo propria, atque celebrentur diebus ex indulto apostolico, vel ex antiqua consuetudine statutis. Illa vero quæ ratione ipsorum impediuntur perpetuo transferantur ad primam diem in Provinciæ Calendario liberam. Etenim præter quod nulla invenitur valida ratio, ut prædicta festa ad universam Provinciam extendantur, si ita fieret, et omnia omnibus darentur, vix ulla dies remaneret libera pro aliis officiis quotannis juxta Rubricas accidentaliter trasferendis.

Dignetur igitur S. V., si ita in Domino expedire judicaverit, Calendarium ad prædictorum normam ordinatum approbare, eaque concedere quæ superius enunciata sunt, ut in universa Provincia idem sit ordo pro divino officio persolvendo, atque Dei honor et cultus in omnibus ipsius ecclesiis augeatur.

Bme. Pater. —S. V. humill. fil. ac serv.—BENEDICTUS, *Archiepiscopus Vallisoletanus*.—Vallisoleti 19 Martii 1888.

PROVINCIAE ECCLESIASTICÆ VALLISOLETANÆ.

De regulari sacræ liturgiæ ordinatione in Ecclesiastica Provincia Vallisoleтана summopere sollicite Rmus. Dnus. Benedictus Sanz et Fores Archiepiscopus, ejusque Rmi. Episcopi Suffraganei, in Synodo Provinciali anno superiore ab ipsis habita, constituerunt, ut unum idemque in tota Ecclesiastica Provincia Vallisoleтана assumeretur Calendarium, quod ad normam Rubricarum, ac Sanctæ Sedis Decretorum plane redigeretur. Hinc ejusmodi Calendarium concinnare curarunt, quod Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papæ XIII sanctioni humillime exhibuerunt.

Quum vero Calendarium ipsum Sacra Rituum Congregatio, de mandato Sanctitatis Suæ, juxta præfinitas regulas expenderit, atque uti prostat in

superiori exemplari ordinaverit, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis, in usum Cleri Archidioceseos Vallisoletanæ, necnon diocesium Asturicen., Abulen., Civitaten., Salmantin., Segovien., et Zamoren., quibus præfata Provincia Ecclesiastica constat, approbavit et concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 28 Aprilis 1888. A. Card. Bianchi S. R. C. Præf.—Loco ✕ singilli.—Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

PROVINCIAE ECCLESIASTICÆ VALLISOLETANÆ.

Rmus. Dnus. Benedictus Sanz et Fores Archiepiscopus Vallisoletanus, nomine etiam omnium Sacrorum Antistitum qui Provinciali Synodo Vallisoletanæ nuper celebratæ interfuerunt, a Smo. Domino Nostro Leone Papa XIII humillimis precibus expetivit, 1.º ut a Clero omnium ipsius Provinciæ Diocesium in Festis S. Petri Regalati Conf., S. Joannis Nepomuceni Mart., prouti suæ Archidiocesi concessum est, nec non S. Thomæ a Villanova Episc. et Conf., ac S. Vicentii Ferrerii Conf., quemadmodum nonnullis Hispaniæ Diocesisibus indultum fuit, adhiberi valeant Officia et Missæ propriæ; retentis quoque Officium præfati S. Thomæ Lectiones 2. Nocturni uti in Breviario Romano. 2.º Ut in unaquaque rememoratæ Provinciæ Diocesi, uno eodemque die recolatur Festum Dedicacionis tum Ecclesiæ Cathedralis, tum ceterarum Ecclesiarum, sub competenti ritu duplicis primæ clasis cum octava. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Smo. Domino Nostro tributis, benigne annuit in omnibus juxta preces: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 2 Junii 1888. —A. Card. Bianchi S. R. C. Præf.—Loco ✕ sigilli. Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

II.

Beatissime Pater: Per Decretum Sac. Rit. Congregationis diei 28 Aprilis 1888, quo approbatum fuit Provinciæ nostræ Calendarium noviter concinnatum; ritus 2.º classis tribuitur Festo Transverberationis S. Teresiæ a Jesu, quam S. V. ipsius Patronam declaravit ac constituit per aliud illius S. Cong. Decretum diei 8 Aprilis 1886. Nunc autem peroptantes præclarissimæ Patronæ cultum augere, una mecum Episcopi Comprovinciales a S. V. exposcunt indultum, ut in præfato Transverberationis festo recitari liceat ab omnibus Provinciæ Calendarium utentibus officium proprium cum Missa pro Ordine Carmelitarum Excalceatorum jam diu a Sancta Sede approbatum. Bme. Pater. —B., *Archiepiscopus Vallisoletanus*.

PROVINCIAE ECCLESIASTICÆ VALLISOLETANÆ.

Hodiernus Rmus. Archiepiscopus Vallisoletanus, proprio et Comprovincialium Episcoporum nomine, a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII, humilibus datis precibus, expetivit, ut in Festo *Transverberationis Sanctæ Teresiæ Virginis* ejusdem Provinciæ Patronæ, a Clero tum sæculari, tum Regulari

Diœcesano Kalendario utente, universæ ipsius Provinciæ, amodo usurpari valeat Officium proprium cum Missa pro Ordine Carmelitarum Excalceatorum jamdiu a Sancta Sede approbatum. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis, benigne annuit pro gratia juxta preces; servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 26 Junii 1888.—A. Card. Bianchi S. R. C. Præf.—L. ✠ S.—Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

III.

Beatissime Pater: Per Decretum Sacr. Rit. Congregationis approbatum fuit Kalendarium totius Provinciæ Vallisoletanæ, in quo ritus dupl. maj. tribuitur in universa Provincia Sanctis uniuscujusque Diœceseos Patronis, qui potiori non gaudent. Ex illis officium proprium et Missam in Hispania habet et antiquo S. Fructus Patronus Segoviensis, et in Provincia S. Petrus Regalatus Archidiœcesis Vallisoletanæ Patronus ex Decreto ipsius Sacræ Congregationis. Peroptat Episcopus Salmaticensis ut similiter ad universam extendatur Provinciam officium proprium cum Missa S. Joannis a S. Facundo illius Diœcesis Patroni a Smo. Dño. Pio IX pro ipsa indulto. Cæteris Provinciæ Episcopis minime disciplet, ideoque proprio et ipsorum nomine humiliter adprecor ut hæc gratia a S. V. benignitate apostolica Provinciæ nostræ concedatur.—Bme. Pater.—B., *Archiep. Vallisoletanus.*

PROVINCIAE ECCLESIASTICÆ VALLISOLETANÆ.

Hodiernus Rmus. Episcopus Salmaticensis, accedentibus omnibus Provinciæ Ecclesiasticæ Vallisoletanæ Episcoporum suffragiis, humillime a Smo. Dño. Nostro Leone Papa XIII expetivit, ut ad universam præfatam Provinciam extendere dignaretur Officium proprium cum respondente Missa S. Joannis a S. Facundo, Diœceseos sibi creditæ præcipui Patroni, et totius Hispaniæ optime meriti. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Smo. Dño. Nostro tributis, benigne annuit pro gratia juxta preces. Contrariis non obstantibus quibuscumque.—Die 1. Septembris 1888.—A. Card. Bianchi S. R. C. Præf.—Loco ✠ sigili.—Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

IV.

Bme. Pater: nostris in Diœcesibus vigent, charitatis opera explentes, Collationes S. Vicentii a Paulo, tam virorum, quam mulierum, atque in hospitalibus et orphanotrophiis Societas Filiarum Charitatis; unde in die illi Sancto sacra ipsum solemniter honorare ab omnibus desideratur. Attamen cum in Hispania præfata die celebretur festum Ss. Justæ et Rufinæ Vv. et Mm., officium S. Vicentii ad diem 24 Julii perpetuo translatum est, et fidelibus displicet in festo Patroni omnium charitatis operum ipsius Missam celebrari

non posse, quod etiam rudioribus innotescit ex paramentis rubris ob festum Sanctarum Martyrum. Devotioni fidelium satisfacere cupientes Episcopi, optarent festum S. Vicentii in proprio ipsius die retinere, illudque Ss. Justæ et Rufinæ ad 24 Julii transferre, atque ut Rubricæ minime obstant, *ritum dup. maj.* officio S. Vicentii tribui, ut juxta occurrenceiæ leges prælationem obtineat.—Si ita in Domino expedire consuerit, dignetur S. V. his votis benigne annuere.—Bme. Pater.—BENEDICTUS, *Archiep. Vallisoletanus.*

PROVINCIAE ECCLESIASTICÆ VALLISOLETANÆ.

....Devotioni fidelium satisfacere cupientes Episcopi præfata Provinciæ Ecclesiasticæ a Smo. Dno. Nostro Leone Papa XIII humillime efflagitarunt, ut Festum S. Vicentii a Paulo in proprio die retineri valeat, illudque Ss. Justæ et Rufinæ ad diem 24 transferri, atque, ut Rubricæ minime obstant, ritus duplicis majoris Festo S. Vicentii tribui; adeo ut juxta occurrenceiæ leges prælationem ipsum obtineat. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Smo. Dno. Nostro tributis, benigne annuit pro gratia juxta preces; servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1. Septembris 1888.—A. Card. Bianchi S. R. C. Præf.—Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

PRECES ET DECRETUM

circa periodum adimpletionis præcepti Paschalis.

Beatissime Pater: In Provinciali Synodo Vallisoletana, anno 1887 habita, propositum fuit sequens decretum: «Ut huic præcepto (Communionis Paschalis) omnes fideles facilius satisfacere, et ut excussationis causam desides prætereundum minime possint, Episcopi quotannis denuntient periodum adimpletionis ex diuturno usu et praxi suarum Diœcesum statutam, quin ultra Sanctissimæ Trinitatis Festum protrahatur».

In decretorum revisione S. Congregatio Concilii præcepit ac rescripsit, sic illud exarandum esse:.... «denuntient periodum odimpletionis juxta praxim suarum Diœcesum *ex Apostolico Indulto statutam*».

Probatur ergo perantiqua praxis, quæ originem supponitur habuisse ex Indulto Apostolico: sed de hoc nihil in Provinciæ Diœcesibus constat. Praxim tamen sustinere necessarium omnino videtur. Magna enim sacerdotum inopia laboramus, quin spes affulgeat illorum numerum augendi, eo quod, præter alia, omnibus suis bonis expoliata Ecclesia, redditibus caret ad alios præter parochos sustentandos. Hinc non pauci sunt parochi, qui absque socio, vel cum uno tantum coadjutore, populos regunt, in quibus usque ad tria millia incolarum numerantur, ideoque impossibile illis evadit in brevissima a jure statuta periodo fideles omnes ad Sacramenta Paschalia vocare, aliaque officia sui muneris adimplere.

Præterea populi antiquæ praxi assuefacti, atque paternarum traditionum tenacissimi, ægre ac reluctantè ferrent quidquid strictius præciperetur; unde quamplures a seductoribus deceptis, qui eos ab Ecclesia avertere omni studio conantur, præceptum minime adimplebunt sub prætextu innovationis, atque in scandalum et ruinam pusillorum erunt.

Hæc meditantès Fratres Comprovinciales, scientesque hoc ipsum, iisdemque de causis tributum fuisse aliis regionibus, semel atque iterum instant ut eorum omnium nomine, quod a Sacra Congregatione supponitur antiquitus datum, a Sanctitate Vestra humiliter exoptent; Apostolicum scilicet Indultum, cujus vi in unaquaque Diœcesi servetur quod in synodali decreto statuitur.

Fratrum votis obtemperans hanc gratiam a Sanctitate Vestra enixe precatur.—BENEDICTUS, *Archiepiscopus Vallisoletanus*.

Die 8 Aprilis 1889. Ssmus. Dnus. Noster, audita relatione Secretarii S. Congregationis Concilii, benigne indulsit, ut Archiepiscopus Vallisoletanus enuntiatam praxim pro suo arbitrio et conscientia gratis approbare possit et valeat.—A. CARD. Episc. Sab. Præfect.—Loco ✠ Sigilli.—Salvati, *Secretarius*.

NOS D. D. BENEDICTUS SANZ ET FORÈS,
DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA, ARCHIEPISCOPUS VALLISOLETANUS.

Utendo facultatibus a Smo. Dno. Nostro Leone Papa XIII in præcedenti rescripto Nobis tributis, et accepta a Rmis. Fratribus Comprovincialibus notitia de periodo adimplendum paschale præceptum ex suarum Diœcesionum praxi statutam, illam approbamus et legitimam declaramus, ita ut fideles, qui, ipsa, prout infra, perdurante, ad sacram mensam in propria paræcia accesserint, ecclesiasticum præceptum de Eucharistica communione in Paschate accipienda rite adimplere censeantur.

Hæc ergo probata periodus incipit pro Vallisoleтана Nostra Archidiœcesi in Dominica IV Quadragesimæ, et pro cæteris Provinciæ Diœcesibus in Dominica III, atque finem habet pro Salmantina et Segoviensi in Dominica III post Pascha, et pro omnibus aliis in Festo Smæ. Trinitatis.

Vallisoleti die 13 Maji 1889.

† BENEDICTUS, ARCHIEPISCOPUS VALLISOLETANUS.

De mandato Exmi. ac. Rmi. Dni. Archiep.

Joseph Mesequer et Costa,
SECRETARIUS.

INSTRUCTIO

pro Ecclesiastici Curiis quoad modum procedenti œconomice in causis disciplinariis et criminalibus clericorum.

Sacra hæc Episcoporum et Regularium Congregatio, mature præsentia Ecclesiæ conditione perpensa, quæ pene ubique impeditur, quominus externam explicet suam actionem super materias et personas ecclesiasticas, et considerato quoque defectu mediolorum aptorum pro regulari curiarum ordinatione, constituit facultatem Ordinariis locorum expresse concedere, ut formas magis œconomicas adhibere valeant in exercitio suæ disciplinaris jurisdictionis super Clericis. Ut autem tota justitiæ ratio sarta tectaue maneat, serventurque processuum canonica regularitas et uniformitas, opportunum censuit sequentes emanare normas, a Curiis servandas.

I. Ordinario pastorale onus incumbit disciplinam correctionemque Clericorum a se dependentium curandi, super eorundem vitæ rationem vigilando, remediisque utendo canonicis ad præcavendas apud eosdem et eliminandas ordinis perturbationes.

II. Ex his remediis alia præveniunt, alia reprimunt et medelam afferunt. Priora ad hoc diriguntur ut impediunt quominus malum adveniat, ut scandalum stimuli, occasiones voluntariæ, causæque ad delinquendum proxime admoveantur. Altera finem habent revocandis delinquentes ut sapiant, reparentque admissi criminis consequentias.

III. Conscientiæ et prudentiæ Ordinarii horum remediorum incumbit applicatio, juxta canonum præscriptiones, et casuum, adjunctorumque gravitatem.

IV. Mediis quæ præservant præcipue accensentur spiritualia exercitia, monitiones et præcepta.

V. Has provisiones præcedere debent summaria facti cognitio quæ ab Ordinario notanda est, ut *ad ulteriora* procedere, quatenus opus sit, et certior reddere queat superiorem Auctoritatem, in casu legitimi recursus.

VI. Canonica monitiones fiunt sive in forma paterna et secreta (etiam per epistolam, aut per interpositam personam), sive in forma legali, ita tamen ut de earundem executione constet ex aliquo actu.

VII. Quatenus infructuosæ monitiones evadant, Ordinarius præcipit Curia, ut delinquenti analogum injungatur præceptum, in quo declaretur quid eidem agendum aut omittendum sit, cum respondentis pænæ ecclesiasticæ comminatione, quam incurret in casu transgressionis.

VIII. Præceptum intimatur prævento a Cancellario coram Vicario Generali; sive coram duobus testibus ecclesiasticis aut laicis probatæ integritatis. § 1. Actus subsignatur a partibus præsentibus, et a prævento quoque, si velit. § 2. Vicarius Generalis adjicere valet juramentum servandi secretum, quantum id prudenter expetat tituli indoles, de quo agitur.

IX. Quoad pænalia media, animadvertant reverendissimi Ordinarii, præsentis instructione haud derogatum esse judiciorum solemnitatibus, per sacros